

Han la i min munn en ny sang...

*Jeg ventet og håpet på Herren,
han bøyde seg til meg og hørte mitt rop.
Han drog meg opp av fordervelsens grav,
opp av den dype gjørmen.*

*Han satte mine føtter på fjell
og lot meg gå med faste skritt.*

***Han la i min munn en ny sang,
en lovsang for vår Gud.***

*Mange skal se det og frykte
og sette sin lit til Herren.*

*Salig er den mann som stoler på Herren
og ikke holder seg til de stolte,
til dem som faller fra i løgn.*

*Herre, min Gud,
mange under har du gjort,
og mange tanker har du til vårt beste;
ingen kan måle seg med deg.*

*Vil jeg tale og fortelle om dem,
er de så mange at de ikke kan telles.*

(Salme 40, 2-6)

Sang og musikk på Aas bedehus

Syng deg glad! heter det jo. Det er i sannhet noe som erfares på Aas bedehus. Foreningen som er knyttet til Normisjon, er kjent for mye god sang og musikk. Nye mennesker som er innom, og omreisende predikanter blir alltid slått av den sterke og gode felles-sangen på "Aas".

Helt tilbake til mellomkrigstida kan det vises til sang og musikkgrupper på bedehuset, men det var først på 1950-tallet at det ble startet en Ungdomsmusikk med regelmessige øvelser og opptredener rundt i Grenlandsdistriktet. Det var Ester Ekornrød som var igangsetter.

Også i "nyere tid" har Aas bedehus hatt et rikt og variert sang og musikk-liv. Grupper som Shalom, Aas-karane og Da Capo har hatt sine glansperioder på -80 og -90 tallet. I dag er det gruppa "Elle melle" og Musikkforeningen det fortsatt er liv i.

Elle melle er ei lita gruppe på fire unge

husmødre som samles med litt ujevne mellomrom, og som synger alldeles nydelig og ønsker seg flere medlemmer. Men resten av denne lille "epistelen" skal vies Musikkforeningen.

Litt på skøy kaller vi Musikkforeningen for "Flaggskipet" vårt. Det har sin enkle grunn i det at den er svært ettertraktet og mye "rundt og synger" på bedehusene i Langesundsfjorden og enda videre. "Alle" vet hvem Musikkforeningen på Aas er.

Gjennomsnittsalderen er ganske høy, for her finner vi medlemmer som var med i den allerede nevnte Ungdomsmusikken fra 50-tallet. Men det er plass for alle som liker å synges, og som er glad i god, gammaldags bedehussang. For noe av repertoaret fra 50-tallet er blant de mest populære sangene i dag også.

Et lite besøk på en alminnelig torsdagsøvelse bekrefter at folk trives.

Musikkforeningen på Aas

(forts. fra forrige side)

Bakerst: Malvin Oterhals, Vidar Reiersen, Tore Bratsberg, Leif Ekornrød. I midten: Signe Kise, Ellinor Steen, Britt Ekornrød, Edith Oterholt. Foran: Torbjørn Holmbakken, Bjørg Steibakken og Ragnhild Oterhals

Praten går livlig, og latteren herjer i storsalen på bedehuset. Stolene er på forhånd plassert i halvmåne rundt det nylig ankomne flygelet. På kjøkkenet er nytrukket kaffe helt opp på kanner til ”matpausa”. Det oser av hygge.

- For oss er Musikkforeningen et sosialt treffpunkt, men også et åndelig hjem, forteller Leif Ekornrød, sønn av Ester som altså startet det hele. Han trakterer trekkspillet i foreningen.

- Ja, du må understreke dette med at vi er glad i hverandre og er flinke til å dele sorger og glede med hverandre, føyer Torbjørn Holmbakken til mens han stemmer gitaren.

- Skal bli, lover vi og fortsetter: Mye tyder på at du er musikalsk leder av Musikkforeningen, Torbjørn!??

- Det var en frøktelig fin tittel, smiler Torbjørn, men la gå. Det er i alle fall jeg som står foran de andre og setter i gang.

Det litt artige med Musikkforeningen er at medlemmer fra andre bedehus også gjerne deltar i den. Både Skogplassene- og Venstøp bedehus har levert ivrige og habile sangere til gruppa. For tida er Ragnhild Oterhals ”formann”, eller rettere sagt administrerende direktør og den du må kontakte hvis du vil ha Musikkforeningen på besøk.

- Vi kommer gjerne sier, sier Ragnhild, dersom vi ikke har for tett program. Vi er populære, skjønner du, så vi må fordele ”oppdragene” litt.

Så er det samling rundt Guds ord. Det hører med hver gang.

- Andakten går på rundgang, forklarer Leif. I dag er det Malvin Oterhals som står for tur.

Og så er det bønn.

Og så er det musikkøvelse. De 11 av 14 frammøtte stiller høymotiverte opp på plattformen og rensker strupene.

- Vi begynner med en lovsang, roper Torbjørn, nr. 14 i permen.

I det vi forlater Aas bedehus kiler kaffelukta og et snev av oppskåret sjokoladekake oss i nesa. Det er mye å glede seg over, og det er mye å glede seg til. ks

Sal 23,6: Bare godhet og miskunn

*skal følge meg alle mine dager,
og jeg får bo i Herrens hus
gjennom lange tider.*